Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	19C/52/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1110213441
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 06. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Mészárosová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2011:1110213441.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Mészárosovou v právnej veci navrhovateľa: J. G., K.. XX. XX. XXXX, O. Z. Č.. XXXX/XX, XXX XX P. W., zast. JUDr. Petrom Vačokom, advokátom, Vazovova 9/B, 811 07 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady škody sumu 1 153,49 EUR a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3 000,- EUR, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18. 03. 2010 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1 305,48 EUR titulom náhrady škody a sumy 6 640,- EUR titulom nemajetkovej ujmy ako aj trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18. 02. 2004 bolo Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Dunajskej Strede vznesené voči jeho osobe obvinenie pre trestný čin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva, následne bola dňa 30. 04. 2004 Okresnou prokuratúrou v Dunajskej Strede podaná voči jeho osobe obžaloba. Na základe obžaloby rozhodol Okresný súd v Dunajskej Strede trestným rozkazom zo dňa 04. 05. 2004, v zmysle ktorého bol uznaný vinným z vyššie uvedených trestných činov. Proti trestnému rozkazu podal navrhovateľ odpor, následne bol dňa 18. 03. 2005 vydaný odsudzujúci rozsudok č. 3T 33/2004, proti ktorému navrhovateľ podal odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 04. 10. 2005 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prokurátorovi na došetrenie. Voči navrhovateľovi bola opätovne podaná obžaloba Okresnou prokuratúrou v Dunajskej Strede, trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 2T 47/2006 bol navrhovateľ po tretíkrát uznaný vinným, po podaní odporu Okresný súd v Dunajskej Strede uznal navrhovateľa rozsudkom č. 2T 47/2006 zo dňa 10. 01. 2007 vinným, po podaní odvolania navrhovateľom Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 5To 33/2007 zo dňa 19. 07. 2007 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 2T 47/2006 zo dňa 27. 04. 2009 bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, proti uvedenému rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktoré následne zobral späť a uznesením Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 15. 06. 2009 bolo späťvzatie odvolania vzaté na vedomie. Trestné konania vedené voči navrhovateľovi trvalo viac ako 5 rokov. Samotné trestné stíhanie je vážnym zásahom do života každej osoby, má vplyv na jej osobný život, zdravie a majetkovú sféru obvineného. Obvinená osoba je povinná čeliť množstvu povinností a obmedzení zo strany orgánov

činných v trestnom konaní, je možnosť vzatia obvineného do väzby, čo je najvážnejší zásah do osobnej slobody, ako základného ľudského práva. Vzhľadom na oslobodzujúci rozsudok, ktorým bolo trestné konanie vedené voči osobe navrhovateľa zavŕšené, boli podľa navrhovateľa, rozhodnutia o vznesení obvinenia, trestné rozkazy a rozsudky nezákonnými rozhodnutiami, pričom orgány činné v trestnom konaní sa dopustili aj nesprávneho úradného postupu porušením príslušných procesných noriem. Za nezákonné rozhodnutia považuje navrhovateľ uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: ORP-810/DS-03-BI vydané Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Dunajskej Strede dňa 18. 02. 2004, trestný rozkaz č. k. 3T 33/04 vydaný Okresným súdom v Dunajskej Strede dňa 04. 05. 2004, trestný rozkaz č. k. 2T 47/06 vydaný Okresným súdom v Dunajskej Strede dňa 17. 05. 2006, rozsudok č. k. 3T 33/04 vydaný Okresným súdom v Dunajskej Strede dňa 18. 03. 2005 a rozsudok č. k. 2T 47/06 vydaný Okresným súdom v Dunajskej Strede dňa 10. 01. 2007.

Na vznesenie obvinenia voči určitej osobe musí byť miera pravdepodobnosti spáchania trestného činu vyššia iba ako podozrenie z jeho spáchania. Pre podanie obžaloby je nevyhnutný dostatočne odôvodnený záver, že obvinený má čeliť konaniu pred súdom, prokurátor je povinný pred podaním obžaloby preskúmať výsledky vyšetrovania a posúdiť, či skutočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Trestným rozkazom je možné rozhodnúť bez prejednania veci na hlavnom pojednávaní vtedy, ak je skutkový stav spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi. Uvedené predpoklady v prípade navrhovateľa splnené neboli. Nebola dodržaná jedna zo základných zásad trestného konania a to náležite zistiť skutkový stav veci a až potom pristúpiť k rozhodnutiam, ktoré predstavujú vážne zásahy do práv obvineného. Orgány prípravného konania a súd nevykonávali dôkazy zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu. V uzneseniach Krajského súdu v Trnave boli vytýkané viaceré podstatné chyby orgánov prípravného konania a súdu, najmä nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, nevenovanie pozornosti zisťovaniu skutočného stavu veci, došlo k vykonávaniu dôkazov nezákonným spôsobom (napr. rekognícia), nepribratie tlmočníka k výpovedi obvineného v prípravnom konaní, výkon dôkazného prostriedku znaleckého posudku v konaní pred súdom ako listinného dôkazu jeho prečítaním na hlavnom pojednávaní. Uvedeným postupom sa orgány činné v trestnom konaní ako aj súd dopustili nesprávneho úradného postupu.

Navrhovateľovi vznikla majetková ujma spočívajúca v nákladoch vynaložených na právne zastúpenie a to trovy obhajoby vyplatené JUDr. Ladislavovi Pongráczovi vo výške 165,97 EUR a JUDr. Petrovi Vačokovi vo výške 1 139,51 EUR. Navrhovateľovi vznikla nemajetková ujma, ktorá spočíva okrem iného v znížení spoločenského uplatnenia a dobrej povesti, v nabúraní spoločenských vzťahov, v dlhodobej psychickej pohode a v dočasnej strate dôstojnosti a vážnosti. Samotné konštatovanie porušenia práva navrhovateľ nepovažuje za dostatočné zadosťučinenie. Navrhovateľ pod neustálym psychickým tlakom, čelil obvineniam, obžalobám a odsúdeniu za skutky, ktoré nespáchal, následky trestného stíhania znášalo i jeho okolie. Viacnásobné odsúdenie za násilné trestné činy vyvolalo pobúrenie okolitej verejnosti a mienka ľudí o osobe navrhovateľa sa zhoršila.

Odporca vo vyjadrení zo dňa 21. 05. 2010 uviedol, že právne posúdenie nároku spadá pod zákon č. 58/1969 Zb., keďže k vzneseniu obvinenia došlo dňa 18. 02. 2004, teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. dňom 01. 07. 2004. Na základe skutkového stavu je daný právny titul na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby. Odporca navrhol, aby súd vykonal dokazovanie týkajúce sa vyúčtovania trov obhajoby z hľadiska správnosti ich výšky a korešpondovania s vykonanými úkonmi a zistil zaplatenie trov navrhovateľom. K nároku na nemajetkovú ujmu uviedol, že zákon č. 58/1969 Zb. náhradu za nemajetkovú ujmu neumožňuje. Zákon č. 514/2003 Z. z. sa na predmetnú vec nevzťahuje, preto neprichádza do úvahy postup podľa tohto zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu, svedkov J. G. U. G. S., oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise ako aj pripojeným spisom Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 2T 47/2006, príjmovými dokladmi o platení trov obhajoby ako aj ďalším obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede, úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor skráteného vyšetrovania zo dňa 18. 02. 2004 ČVS: ORP -810/DS-03-BI súd zistil, že podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ začal trestné stíhanie voči navrhovateľovi ako obvinenému pre trestné činy ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností mal dostatočne odôvodnený záver, že v čase

okolo 21.45 hod. dňa 22. 11. 2003 na ul. W. v meste P. W. navrhovateľ fyzicky napadol tam prítomného O. O., nar. XX. XX. XXXX B. P. W., trvale bytom P. W., T.. E. J. Č.. XXXX/XX tým spôsobom, že ho viackrát po sebe udrel päsťou striedavo pravou a ľavou rukou do oblasti hlavy, pod oko a celého tela, čím mu spôsobil zranenia úraz hlavy, pohmoždenie a odreninu tváre a mikroskopickú hematúriu, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní od 21. 11. 2003 do 08. 12. 2003 a PN od 22. 11. 2003 do 30. 11. 2003 podľa znaleckého posudku. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a je dostatočne odôvodnený záver, že uvedeného trestného činu sa dopustil navrhovateľ.

Z trestného rozkazu č. 3T 33/04 vydaného dňa 04. 05. 2004 Okresným súdom v Dunajskej Strede súd zistil, že súd navrhovateľa uznal vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a odsúdil ho k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súd navrhovateľa zaviazal na úhradu škody titulom bolestného vo výške 1 920,- Sk.

Z uznesenia Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 3T 33/04 zo dňa 03. 09. 2004 súd zistil, že vec bola vrátená okresnému prokurátorovi na došetrenie. Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že dôvodom uvedeného postupu bola skutočnosť, že neboli objasnené základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o vine obžalovaného, ako aj pochybnosti ohľadne identity páchateľa.

Na základe sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 3T 33/04 zo dňa 03. 09. 2004 Krajský súd v Trnave uznesením č. 3 Tos 177/04 zo dňa 18. 11. 2004 zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 3T 33/04 zo dňa 18. 03. 2005 súd zistil, že súd uznal navrhovateľa vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a odsúdil ho k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave č. 5 To 60/05 zo dňa 04. 10. 2005 súd zistil, že odvolací súd na odvolanie navrhovateľa rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prokurátorovi na došetrenie. Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil pre podstatné chyby konania, pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, orgány prípravného konania ako aj súd prvého stupňa nevenovali dostatočnú pozornosť zisťovaniu skutočného stavu veci, nevykonávali dôkazy zákonným spôsobom. Navrhovateľ je maďarskej národnosti, avšak v prípravnom konaní vypovedal bez prítomnosti tlmočníka, na hlavnom pojednávaní súd jeho výpoveď prečítal, takže možno konštatovať, že absentuje jeden zo základných dôkazov, ktorým je výpoveď obžalovaného. Existujú pochybnosti týkajúce sa identity páchateľa, nejasná je aj otázka, či poškodený útokom páchateľa utrpel ujmu na zdraví. Znalecký posudok bol na hlavnom pojednávaní nezákonne čítaný ako listinný doklad, bude potrebné vypočuť znalca k otázke vierohodnosti výpovede poškodeného k útoku na jeho osobu.

Z trestného rozkazu č. 2T 47/06 vydaného dňa 17. 05. 2004 Okresným súdom v Dunajskej Strede súd zistil, že súd navrhovateľa uznal vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a odsúdil ho k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súd navrhovateľa zaviazal na úhradu škody titulom bolestného vo výške 1 920,- Sk.

Z rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 2T 47/06 zo dňa 10. 01. 2007 súd zistil, že súd uznal navrhovateľa vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona a odsúdil ho k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov, zaviazal obžalovaného k náhrade škody titulom bolestného pre poškodeného vo výške 1 920,- Sk.

Z uznesenia Krajského súdu v Trnave č. 5 To 33/07 zo dňa 19. 07. 2007 súd zistil, že odvolací súd na odvolanie navrhovateľa rozsudok súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu, vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia uznesenia súd zistil, že odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa pre chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na základe čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Súd prvého stupňa pochybil, keď trestnú vec prejednával v určitých častiach podľa Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005 a v určitých častiach podľa Trestného poriadku účinného od 01. 01. 2006. Súd neaplikoval, napriek obligatórnosti, ustanovenie o dohode o vine a treste, ignoroval ust. § 257 ods. 1 a nasl., súd omylom aplikoval ust. 131 ods. 1 Tr. por. ohľadne prísahy svedka na obžalovaného. Súd rozhodol predčasne na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci.

Z rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 2T 47/06 zo dňa 27. 04. 2009 súd zistil, že súd navrhovateľa oslobodil spod obžaloby pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje nepochybný záver, že skutok spáchal obžalovaný.

Z uznesenia Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 2T 47/06 zo dňa 15. 06. 2009 súd zistil, že prvostupňový súd zobral na vedomie späťvzatie odvolania Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 2T zo dňa 27. 04. 2009.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19. 02. 2005 súd zistil, že navrhovateľ uhradil JUDr. Ladislavovi Pongráczovi sumu 5 000,- Sk.

Z výpisu z účtu JUDr. Petra Vačoka zo dňa 01. 03. 2006 vedeného v ČSOB, a.s. súd zistil, že Mária Zsemlyeová uhradila na uvedený účet sumu 10 000,- Sk.

Z výpisu z účtu JUDr. Petra Vačoka zo dňa 08. 09. 2009 vedeného v ČSOB, a.s. súd zistil, že Mária Zsemlyeová uhradila na uvedený účet sumu 19 750,- Sk.

Z výsluchu právnej zástupkyne navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ si uplatnil svojim návrhom náhradu škody vo výške 1.305,48 EUR spočívajúcej v trovách obhajoby, ktoré bol navrhovateľ nútený vynaložiť v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe. Uvedená škoda vznikla navrhovateľovi v súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia, keďže v konečnom dôsledku bol navrhovateľ rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. 04. 2009 oslobodený spod obžaloby. Uvedenej náhrady škody sa navrhovateľ domáhal s poukazom na zákonnú úpravu obsiahnutú v zákone č. 58/1969 Zb. Navrhovateľ sa zároveň domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 6.640,- EUR a to s poukazom na ust. § 27 zákona č. 514/2003 Z. z.. Poukázal na uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.10.2005 a zo dňa 19.07.2007, v ktorých krajský súd poukázal na nesprávny úradný postup prvostupňového súdu keď tento nesprávne hodnotil a nesprávne zabezpečoval dôkazy.

V priebehu konania navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne navrhol zámenu účastníka konania na strane odporcu tak, že pôvodný odporca Ministerstvo spravodlivosti SR vystúpi z konania a do konania vstúpi odporca Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a to podľa ust. § 92 ods. 4 O. s. p, o ktorom návrhu súd rozhodol uznesením prijatým na pojednávaní dňa 06. 04. 2011 tak, že návrhu navrhovateľa vyhovel a pripustil zámenu účastníka konania na strane odporca tak, že z konania vystúpil odporca Ministerstvo spravodlivosti SR a do konania vstúpil ako odporca Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Právny zástupkyňa, reagujúc na námietku odporcu týkajúcu sa skutočnosti, že uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené pre nezákonnosť, poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 4MCdo 15/2009 a č. 1Cdo 53/93, v ktorých je prezentovaný právny názor, podľa ktorého zastavenie trestného konania resp. oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť.

Právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že náhrady škody ako aj náhrady nemajetkovej ujmy sa navrhovateľ domáha jednak titulom nezákonného rozhodnutia a to rozhodnutia o vznesení obvinenia voči navrhovateľovi ako aj titulom nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľ za nesprávny úradný postup považuje odsudzujúce rozsudky Okresného súdu v Dunajskej Strede č. 3T 33/04 zo dňa 18.03.2005 a č. 2T 47/06 zo dňa 10.01.2007, rovnako aj trestné rozkazy 3T 33/04 zo 04.05.2004 a 2T 47/06 zo dňa 17.05.2006.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ v dôsledku trestného konania vedeného proti nemu stratil kamarátov, títo odmietali chodiť na súdne pojednávania, doberali si ho, na koľko rokov ho odsúdia, koľko rokov bude sedieť. Tento stav navrhovateľa nervovo veľmi vyčerpal. Na sídlisku K. B. P. W., kde býval, si ho doberali z dôvodu, že musel sústavne chodiť na súdy a políciu. V súdnych spisoch má zaznamenané, že pochádza z robotníckej rodiny, že je robotník, tieto narážky na svoj pôvod psychicky zle znášal. V tomto období sa s navrhovateľom rozišla priateľka, zostal sám. Dôvodom bolo, že sústavne chodí na políciu a súdy. Navrhovateľ ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonával práce dodávateľským spôsobom a jeden z objednávateľov dostal od polície oznámenie o jeho osobe, následne musel čeliť rôznym otázkam. O prácu v súvislosti s trestným konaním navrhovateľ neprišiel, avšak vzhľadom na časté predvolávanie na súdy a políciu nemohol sústavne vykonávať svoju prácu, a ako živnostník finančne tratil kvôli tomuto procesu. Osobu poškodeného pozná, je to syn lekára a sú to susedia naproti, kde navrhovateľ býva.

Z vyjadrenia odporcu súd zistil, že odporca žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť, nepriznať navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania, odporca si pre prípad úspechu náhradu trov konania neuplatnil. Podľa odporcu na daný prípad je potrebné výlučne aplikovať zákonnú úpravu obsiahnutú v zákone č. 58/1969 Zb., keďže k vzneseniu obvinenia došlo pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z. z. Odporca neuznal nárok navrhovateľa na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby a to s poukazom na ust. § 4 zákona 58/1969 Zb., keďže rozhodnutie o vznesení obvinenia nebolo zrušené pre nezákonnosť. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že zákon č. 58/1969 Zb. nepozná náhradu nemajetkovej ujmy a preto je tento nárok navrhovateľa bezzákladný. V otázke nárokov navrhovateľa titulom nesprávneho úradného postupu odporca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. 30Cdo 57/2005, týkajúce sa nesprávneho úradného postupu spôsobeného prieťahmi v trestnom konaní, podľa ktorého nie je v právomoci súdu v občianskom súdnom konaní preskúmavať správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní.

Z výsluchu svedka J. G. súd zistil, že jeho syn bol krivo obvinený, z toho dôvodu tento stav psychicky veľmi zle znášal. Susedia, s ktorými boli zadobre, u ktorých svedok aj pracoval, keď sa skutok stal, namiesto toho, aby sa opýtali, okamžite podali trestné oznámenie na jeho syna. V malej dedine, kde bývajú, od tohto incidentu ukazovali na nich ako na kriminálnikov, navyše počas súdnych pojednávaní, čo je aj v zápisnici, ich označovali za obyčajných robotníkov, aj svedkovho syna. Napriek tomu, že síce nemá doktorský titul, má maturitu a celková atmosféra v dedine do dnešného dňa voči jeho synovi a voči ich rodine je pre nich neprijateľná. Táto atmosféra bola vyvolaná týmto incidentom, z ktorého nezákonne obvinili jeho syna. Súkromný život syna sa po začatí trestného stíhania zmenil, zmenil sa hlavne jeho psychický stav, od tej doby sa mu trasú ruky a celkovo pôsobí na svedka dojmom nervózneho človeka. Svedok aj jeho syn pracujú ako živnostníci, svoje pracovné tempo si vedeli zariadiť, i keď, vzhľadom na prieťahy v konaní, vzniknuté tým, že protistrana sa nezúčastňovala na súdnych pojednávaniach, často museli mať prerušené práce. Svojho syna svedok brával vždy so sebou, prácu mal zabezpečenú a v klasickom slova zmysle z titulu častých súdnych pojednávaní tzv. absencie v práci nemal. Manželka svedka, matka navrhovateľa, nervovo veľmi zle znášala túto udalosť, od tej doby sa lieči a je na liekoch. Chodí pravidelne raz za štvrťrok neurológovi, dodnes má z toho psychické problémy. Tieto problémy nastali počas trestného stíhania, predtým bola manželka zdravá, k lekárom nechodila. Navrhovateľ ako aj svedok bývajú vo štvrti, kde susedia bývajú takisto v rodinných domoch, sú to vo väčšine prípadov vlastníci rodinných domov s univerzitným vzdelaním, lekári. Ako susedia s nimi nemali pred trestným stíhaním navrhovateľa žiadne problémy, zdravili sa, rozprávali sa ako susedia, od tohto incidentu, keď bolo podané trestné oznámenie nedôvodne na jeho syna, prestali s nimi komunikovať, neodzdravia a celková atmosféra je úplne iná, ako bola pred týmto incidentom. Situáciu je ťažké opísať slovami, ale človek cíti to ovzdušie, ktoré bolo priateľské a teraz je minimálne chladné.

Z výsluchu svedka G. S. súd zistil, že svedok sa s navrhovateľom pozná od detstva, približne od roku 1994 sú kamaráti. Navrhovateľ psychicky veľmi zle znášal celé obdobie trestného stíhania, účasť na

súdnych pojednávaniach, kamaráti sa od neho odvrátili, ostal pri ňom len on. Po skončení trestného konania sa nálada navrhovateľa zlepšila, uľavilo sa mu, že už nemusí chodiť po súdoch. Navrhovateľa stálo nemalé finančné prostriedky aj právne zastupovanie, musel viac pracovať, aby tieto finančné prostriedky vedel zabezpečiť. Čo sa týka spoločenského uplatnenia, všetci tí, ktorí ho pred tým mali za kamaráta, sa od neho odvrátili, navyše atakovali ho, aby im zaplatil za ušlú mzdu za tie dni, keď jeho bývalí kamaráti boli predvolaní na súd a museli svedčiť. Odmietli s ním komunikovať s odôvodnením, že nebudú chodiť po súdoch. Keď si išli niekde sadnúť, odsadli si od nich, ostali len svedok a navrhovateľ. Kontakty s bývalými kamarátmi navrhovateľ neobnovil ani po ukončení trestného stíhania.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.7.2004) a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona (1.7.2004).
Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona (1.7.2004) a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi, ktorým je zákon č. 58/1969 Zb.

Podľa § 1 zákona č. 58/1969 Zb. (ďalej len "zákon č. 58/1969 Zb."), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli. Tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť.
Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.
Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.
Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov.
Podľa ustanovenia § 10 zákona č. 58/1969 Zb., ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.
Podľa ustanovenia § 20 zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.
Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za

škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Skutkový stav preukázaný v predmetnom konaní medzi účastníkmi sporný nebol. Sporný bol nárok na náhradu škody spočívajúci vo vynaložených trovách na obhajobu navrhovateľa v trestnom konaní. Sporná bola aj otázka, či je možné navrhovateľovi priznať nemajetkovú ujmu za nesprávny úradný postup v súvislosti s trestným konaním vedeným proti navrhovateľovi.

Nároky vyplývajúce z uznesenia o vznesení obvinenia ako aj trestného rozkazu č. 3T 33/04 súd s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. posudzoval podľa zákona, ktorý upravuje náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom štátu č. 58/1969 Zb.
Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup spočívajúci v postupe Okresného súdu Dunajská Streda v trestnej veci vedenej proti navrhovateľovi, treba s poukazom na ustanovenie § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. škodu ako aj nemajetkovú ujmu s tým súvisiacu posudzovať podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu došlo po 01. 07. 2004.
Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t.j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu je podmienená

využitím riadnych opravných prostriedkov, smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

Navrhovateľ si titulom náhrady škody, poukazujúc na uznesenie o vznesení obvinenia, ako aj na nesprávny úradný postup, uplatňoval vynaložené trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré uhradil ako zmluvnú odmenu advokátom vo výške 1 305,48 EUR, uvedené si uplatňoval ako majetkovú ujmu, o ktorú sa zmenšil jeho majetok. Odporca namietal nárok na náhradu škody spočívajúci v trovách obhajoby a to s poukazom na ust. § 4 zákona 58/1969 Zb., keďže rozhodnutie o vznesení obvinenia nebolo zrušené pre nezákonnosť.
Faktom je, že uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené pre nezákonnosť. Súd pri posudzovaní otázky náhrady škody v súvislosti s uvedeným uznesením vychádzal z toho, že podľa ustálenej súdnej praxe, na ktorú poukázala aj právna zástupkyňa navrhovateľa, zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, keďže predpoklad o spáchaní trestného činu, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nebol potvrdený. Preto ten, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, resp. bol oslobodený spod obžaloby, ak spĺňa ďalšie zákonné predpoklady, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Uvedené právo nemá ten, kto si obvinenie zavinil sám a ten, kto bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný.

Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ktorý navrhovateľ, poukazujúc na uznesenia Krajského súdu v Trnave č. 5 To 60/05 zo dňa 04. 10. 2005 a č. 5 To 33/07 zo dňa 19. 07. 2007 videl v tom, že súd aj orgány prípravného konania nevenovali dostatočnú pozornosť zisťovaniu skutočného stavu veci, došlo k vykonávaniu dokazovania nezákonným spôsobom, napr. rekognícia, pri ktorej nebol dodržaný postup podľa zásad ustanovených pre jej výkon v zákone a nepribratie tlmočníka k výpovedi obvineného v prípravnom konaní, je potrebné konštatovať, že odvolací súd uznesením č. 5 To 60/05 zo dňa 04. 10. 2005 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil pre podstatné chyby konania, pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, z dôvodu, že orgány prípravného konania ako aj súd prvého stupňa nevenovali dostatočnú pozornosť zisťovaniu skutočného stavu veci, nevykonávali dôkazy zákonným spôsobom. Navrhovateľ ako občan maďarskej národnosti v prípravnom konaní vypovedal bez prítomnosti tlmočníka, na hlavnom pojednávaní súd jeho výpoveď prečítal, čo odvolací súd vyhodnotil tak, že absentuje jeden zo základných dôkazov, ktorým je výpoveď obžalovaného. Podľa odvolacieho súdu existovali pochybnosti týkajúce sa identity páchateľa, nejasná bola aj otázka, či poškodený útokom páchateľa utrpel ujmu na zdraví. Znalecký posudok bol na hlavnom pojednávaní nezákonne čítaný ako listinný doklad, preto bolo potrebné vypočuť znalca k otázke vierohodnosti výpovede poškodeného k útoku na jeho osobu. Odvolací súd v uznesení č. 5 To 33/07 zo dňa 19. 07. 2007 konštatoval, že zrušil rozsudok súdu prvého stupňa pre chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, preto, že sa prvostupňový súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na základe čoho vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie bolo potrebné dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy. Súd prvého stupňa pochybil, keď trestnú vec prejednával v určitých častiach podľa Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005 a v určitých častiach podľa Trestného poriadku účinného od 01. 01. 2006. Súd neaplikoval, napriek obligatórnosti, ustanovenie o dohode o vine a treste, ignoroval ust. § 257 ods. 1 a nasl., súd omylom aplikoval ust. 131 ods. 1 Tr. por. ohľadne prísahy svedka na obžalovaného. Súd rozhodol predčasne na základe nedostatočne zisteného skutočného stavu veci.

Uvedený postup Okresného súdu Dunajská Streda v trestnej veci vedenej proti navrhovateľovi, vzhľadom na nedostatky konania vytýkané Krajským súdom v Trnave, je potrebné, podľa názoru súdu, označiť za nesprávny úradný postup v zmysle ust. § 18 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. a § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. Je potrebné zároveň konštatovať, že v dôsledku uvedeného postupu súdu trestné konanie vedené voči navrhovateľovi trvalo viac ako päť rokov.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že navrhovateľovi bola uznesením o vznesení obvinenia ako aj následným trestným konaním, spôsobená vynaložením nákladov na trovy obhajoby škoda, za ktorú podľa príslušných ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. a č. 514/2003 Z. z. nesie zodpovednosť odporca. Táto škoda bola navrhovateľovi spôsobená v príčinnej súvislosti s vydaním uznesenia, ktorým bolo voči navrhovateľovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre trestný

čin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva ako aj v príčinnej súvislosti s následným trestným konaním vedeným voči navrhovateľovi. Navrhovateľ si obhajcu zvolil, na zmluvnej odmene sa so zvoleným obhajcom dohodol a to v súlade s vyhláškou o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Navrhovateľ včas požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku, avšak bez úspechu, preto sa po uplynutí šesťmesačnej lehoty obrátil so svojim nárokom na príslušný súd

Podľa ust. § 442 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd priznal navrhovateľovi náhradu škody vo výške 1 153,49 EUR spočívajúcu vo vynaložených trovách obhajoby v trestnom konaní, keďže práve o túto sumu sa zmenšil jeho majetok v súvislosti s vedením nezákonného trestného stíhania voči jeho osobe. Pri vyčíslení náhrady škody súd vychádzal jednak z príjmového pokladničného dokladu č. 21/05 zo dňa 19. 02. 2005 (č. l. 38), podľa ktorého navrhovateľ titulom právnej obhajoby uhradil advokátovi JUDr. Ladislavovi Pongráczovi sumu 5 000,- Sk (165,97 EUR) a z výpisov z účtu JUDr. Petra Vačoka zo dňa 08. 09. 2009, podľa ktorého navrhovateľ (resp. jeho matka) uhradil JUDr. Vačokovi sumu 19 750,- Sk (655,58 EUR) a zo dňa 01. 03. 2006, podľa ktorého navrhovateľ uhradil JUDr. Vačokovi sumu 10 000,- Sk (331,94 EUR), spolu navrhovateľ titulom trov obhajoby uhradil sumu 1 153,49 EUR, vo zvyšku uplatnenej náhrady škody súd návrh zamietol ako nepreukázaný.

Navrhovateľ si v predmetnom konaní uplatnil aj nárok na nemajetkovú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a to rozhodnutím o začatí trestného stíhania, ako aj nesprávnym úradným postupom. Odporca namietal, že právne posúdenie nároku spadá pod zákon č. 58/1969 Zb., keďže k vzneseniu obvinenia došlo dňa 18. 02. 2004, teda pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. dňom 01. 07. 2004 a právna úprava obsiahnutá v zákone č. 58/1969 Zb. neupravuje nárok na nemajetkovú ujmu. Z uvedeného dôvodu nemožno navrhovateľovi priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.
K nesprávnemu úradnému postupu, tak ako ho, vzhľadom na vyššie uvedené, ustálil súd, došlo (s výnimkou trestného rozkazu č. 3T 33/04) po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý upravuje aj náhradu za nemajetkovú ujmu.
Trestné stíhanie predstavuje vážny zásah do života jednotlivca, vyvoláva i ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život a životný osud. Zasahuje do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, preto je spôsobilý porušiť jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Je teda nepochybné, že trestné stíhanie, ktoré bolo realizované v rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom, je spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv.

Z výsluchu navrhovateľa ako aj vypočutých svedkov a to otca navrhovateľa J. G. ako aj priateľa navrhovateľa G. S. súd zistil, že trestné stíhanie navrhovateľa významným spôsobom zasiahlo do osobného života navrhovateľa, tento v dôsledku trestného stíhania stratil priateľov, rozišla sa s ním priateľka, musel čeliť negatívnym reakciám okolia, pobúreniu okolitej verejnosti, odpovedať na nepríjemné otázky, mienka ľudí o jeho osobe sa zhoršila. Navrhovateľ pochádza z menšieho mesta, kde sú vzťahy medzi ľuďmi bezprostrednejšie, absentuje anonymita, v dôsledku čoho bol navrhovateľ vystavený neustálemu tlaku okolia. Trestné stíhanie malo negatívne následky aj pre príslušníkov rodiny navrhovateľa, keď matka navrhovateľa začala mať zdravotné problémy, ktorými pred začatím trestného stíhania navrhovateľa netrpela, musí pravidelne navštevovať neurológa. Sám navrhovateľa bol počas celého trestného stíhania, ktoré trvalo viac ako päť rokov, vystavený psychickému tlaku, keď musel byť neustále k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní. V neposlednom rade uvedené trestné stíhanie malo dopad aj na pracovný život navrhovateľa, keď ako živnostník musel svoju prácu prispôsobovať priebehu trestného stíhania a jeho jednotlivým úkonom.

Vzhľadom na uvedené má súd za to, že je daný právny nárok aj na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Výšku nemajetkovej ujmy súd určil vo výške 3000,-EUR s poukazom na to, aký negatívny dopad malo trestné stíhanie na navrhovateľa. Pri ustálení výšky nemajetkovej ujmy súd vychádzal zo skutočností preukázaných výpoveďou samotného navrhovateľa ako aj výpoveďami svedkov. Podľa názoru súdu v danom prípade jedinou možnosťou ako zmierniť

následky neoprávneného zásahu odporcu do osobnostnej sféry navrhovateľa je priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch

Na základe takto vykonaného dokazovania a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že navrhovateľovi prináleží nielen náhrada škody vo forme nákladov vynaložených v súvislosti s vedením trestného konania voči jeho osobe ale aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch za nesprávny úradný postup, ktorú súd určil s prihliadnutím na intenzitu, rozsah, ohlas, ako aj na dĺžku trvania neoprávneného zásahu a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku uplatnenej nemajetkovej ujmy súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol, mal za to, že výška nemajetkovej ujmy požadovaná navrhovateľom v žalobnom návrhu je neprimeraná následkom, ktoré mu boli nesprávnym úradným postupom v trestnom konaní spôsobené.

O trovách konania súd rozhodne s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p., až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Podľa § 205 ods. 2, 3 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.